

[Holger Larsen.]

jeg vilde med Glæde, tror jeg, have været med til at stemme for Godkendelsen af et saadant Provisorium, idet det vilde have sparet en hel Del Uro og en hel Del Sorg rundt omkring i forskellige Familier, som man har maattet udelukke af Sygekasserne. Det vilde samtidig have sparet Sygekasserne for en hel Del Uro, have givet dem bedre Arbejdsvilkaar og som Følge deraf ogsaa have skabt et bedre Grundlag for hele det Socialforsikringsforslag, som den højtærede Socialminister har fremsat. Denne Uro er kommet ind i Sygekasserne ved Ændringen i 1927 af Sygekasselovens § 6, 2det Stykke. Nu har jeg ikke noget imod, at man reviderer; Revision er godt; jeg har heller ikke noget imod, at man reviderer Sygekassernes Medlemslister. Men det, jeg har noget imod, er, at det Grundlag, paa hvilket man har revideret Sygekassernes Medlemslister, er fuldkommen meningsløst. Det er en Udelukkelse af Medlemmer, som ikke burde finde Sted, en Udelukkelse af de Medlemmer, som Sygekasserne — jeg havde nær sagt — tjener mest paa; i alt Fald er det dem, der koster Sygekasserne mindst, som man i Henhold til denne Ændring i 1927 har været nødsaget til at udelukke. Jeg kan ikke se, at der kan være nogen som helst Mening i at udelukke en Arbejdsmand fra Sygekasserne, fordi hans Kone er saa elskværdig at gaa med ham ud i Erhvervet og dermed tjene lidt, saaledes at hans Indtægt stiger, medens paa den anden Side en anden Arbejdsmand, hvis Kone ikke gaar med ud i Erhverv, skal have Lov til at blive staaende. Det er det, der sker efter Ændringen i 1927. Ærede Medlemmer vil af Bemærkningerne til Lovforslaget og for øvrigt ogsaa af Socialministerens Tale vide, at der er slettet 18 000 Medlemmer hvert Aar, i alt Fald det første Aar, og det ser ud til, at der vil blive slettet et højere Antal det andet Aar, naar Revisionen er færdig, medens man tidligere før denne Ændring slettede 2 700 Medlemmer. Nu kan jeg ikke forstaa, hvorfor man i det hele taget udelukker disse 15 000 Medlemmer mere. Jeg kan ikke se, at Staten er interesseret i at tage de bedste Medlemmer bort fra Sygekasserne; ikke en Gang af økonomiske Grunde skulde det være nødvendigt. Hvad vil det sige? Det vil sige, at Staten om Aaret sparer 2 Kr.s Tilskuddet for disse 15 000 Medlemmer, altsaa 30 000 Kr. For at spare disse 30 000 Kr. om Aaret har man i 15 000 Tilfælde maattet udelukke Medlemmer, som man ellers ikke vilde udelukke. Jeg har forsøgt, om jeg kunde faa et nogenlunde

sandfærdigt Billede frem af, hvad det er for Medlemmer, der er blevet udelukket, idet jeg maatte gaa ud fra, at det var særlig velhavende, som Staten syntes ikke skulde have dette 2 Kr.s Tilskud. Jeg har derfor henvendt mig til forskellige Sygekasser; jeg har naturligvis ikke kunnet henvende mig til saa forfærdelig mange. Men jeg har henvendt mig bl. a. til Sygekassen „Alderstrøst“ i København; og „Alderstrøst“ oplyser — jeg har et Par enkelte Citater, de er ganske korte —, „Alderstrøst“ oplyser, at de i Henhold til Sygekasselovens § 7 har foretaget denne Revision i 1929, og siger saa:

„Der er udtaget og undersøgt 2 993 Medlemmer.

Ca. 10 pCt. er kendt uberettiget; men da den afsagte Kendelse — hvor ikke begge Ægtefæller har været til samtidig Bedømmelse — i adskillige Tilfælde ogsaa har draget Ægtefællen med, er hele Antallet af slettede som Følge af Kendelserne 318 eller 10,6 pCt.

Af disse 318 Medlemmer er 217 eller 68 pCt. Arbejdere eller deres Hustruer, og for 74 af disses Vedkommende eller 34 pCt. er den Indtægt, som er lagt til Grund for Bedømmelsen, fremkommet ved, at begge arbejder.“

Altsaa af, at en Arbejdsmand og hans Hustru gaar i Arbejde sammen for at opretholde Hjemmet, er Følgen, at de bliver slettet.

„Fremtiden“, som er den største Sygekasse her i Landet, og som omfatter 100 000 Medlemmer, svarer følgende:

„at 8 458 af Sygekassen „Fremtiden“s Medlemmer har været til Bedømmelse i § 9-Udvalgene i Aaret 1929, og at 851 Medlemmer i Løbet af Aaret har maattet udtræde paa Grund af Bemidlethed,“ — det vil sige ca. 10 pCt. Saa skriver Kontorchefen, at

„med det Skøn, Deltagelsen i § 9-Udvalgsmøderne gør muligt, vil jeg mene, at ca. en Trediedel af de overførte eller ca. 300 Medlemmer har tilhørt den egentlige Lønarbejderstand, og væsentligt skønnet bemidlet paa Grund af, at baade Manden og Hustruen arbejdede. Og lægges dertil Antallet af underordnede Funktionærer i Stat og Kommune, hvis Lønindtægt kun i meget ringe Grad oversteg Grænsen for Bemidlethed, og som efter de gamle Regler ogsaa havde Ret til at staa som almindelige nydende Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse, vil jeg mene, at Tallet naar op til ca. Halvdelen af de udtraadte.“

Saa gør han opmærksom paa, at Sygekassen